

Publicerad 2009-11-14 02:55 av Lars Hansson

Under Frosten Från En Färglös Verklighet

En svalt intryck som öppnade ett hålrum

Ett spår av is som bringar fram ett ondsint hat

Inuti slumrar blomman från din falska dröm

Och där blir jag korsfäst vid ett blodigt plakat

Kall är din egoistiska själs melodi

Du blinkar mot mig och önskar dig ljuset

Fängslar likt kärlek med en upprymd sympati

Men beaktar inte ondskan inom det

Vinterhimlen hyser inget solsken nu

Den speglar melankoliska minusgrader

Begynnelsen som din skugga rev itu

Blir ett motiv på mina kristallfasader

I snön som kuvar min längtande frihet

Vilar vindarnas nålar på frusna rötter

Under frostens från en färglös verklighet

Likt berövade känslor från nakna fötter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Hansson med Poeter.se id #28810 innehar upphovsrätten